

Hodiny roku – hodiny života

Než se pustíte do praktikování, přečtěte si tyhle souvislosti, principy, vysvětlení až do konce.

Hodiny roku jsou hravou formou pro vědomé tvoření si své reality.

...

Je čas součástí naší reality?

Je.

Realita (hmota) je stejně relativní jako čas.

Určitě vše znáte z **teorie relativity Alberta Einsteina** – i přesto přikládám odkaz na jedno edukativní a stručné video. Ale sami si můžete vyhledat mnoho dalších odkazů.

Video - odkaz

V principu se jedná o to, že čas je relativní vzhledem k rychlosti.

Ale realita je také relativní.

Když se změní rychlost a relativně i čas (viz video), tak si toho vůbec nemusíme všimnout. Respektive: nevšimneme si toho. Nepoznáme to.

Poznat a všimnout si může pouze **nezávislý pozorovatel**.

A o to nám jde – být nezávislým pozorovatelem.

To je princip tohoto mocného **tvůrčího programu**, ve kterém se rozletíte velkou rychlostí do prostoru svých záměrů a cílů, abyste je mohli co nejdříve prožít a žít, a čas se přitom relativně zpomalí.

Stanete se nezávislými pozorovateli a budete vidět i vědět.

Jak funguje čas ve vašem životě?

...

Když se zvýší rychlost – čas se vždycky zpomalí – až se úplně zastaví (jakmile dosáhne rychlosti Světla – cca 300 000 000 m/s, přesně 299 792 458 m/s jak uvádí věda)

...

Pokud je čas relativní, proč se tedy jeví jako konstantní?

Protože **kolektivní lidské vědomí** je v něm pevně ukotveno, dohodli jsme se na tom (v nepsané dohodě).

Jak říkal Jan Rak v jednom z rozhovorů: *...my, jako lidstvo jsme se na tom dohodli (mluvil v souvislosti s tím, že skrz židli neprostrčíme ruku, ale teoreticky, i vědecky je prokázáno, že se jedná o energii, a tedy je to možné...)*

Dalším z důkazů je Milarepa, mnich, který zanechal ve skále jeskyně, kde dlouho žil, otisk své ruky – jako důkaz, že hmota je energie, že je prostupná. Záleží na našem vědomí.

Ale my už nemusíme podobně jako Milarepa strávit dlouhé roky o samotě, jako mniši, abychom k tomuhle poznání došli.

Nám je tohle poznání servírováno na zlatém tácu hotové a jen a pouze se po člověku chce, aby připustil, aby podle toho konal, myslel, aby své vědomí posunul do vyšších vibrací.

Právě **zvvyšování vibrací** je aktuální téma současné doby, a díky tomu také můžeme vnímat pocitově **zrychlení času**, přestože naše hodiny ukazují stále stejný rytmus času.

Lidstvo a Země už skutečně vibrují rychleji než dříve.

Ale nemůžeme to nijak poznat (podle Einsteinovy teorie).

Protože všichni se ocitáme na téhle vesmírné lodi, nebo vesmírném letadle, zvaném Země, a čas nám připadá stále stejný.

Atomové hodiny jsou nastaveny, točí se v ciferníku, a všichni na celé planetě se jimi řídíme.

Je to mocné vědomí celého lidstva.

Jenom nějaký nezávislý pozorovatel mimo tento vesmír může vědět, nebo by mohl vědět, že se naše realita změnila, i když nám připadá pořád stejná.

Poznat to může jenom nezúčastněná bytost mimo Zemi.

Například: představte si, že byste letěli v letadle bez oken s přesvědčením, že letíte k určitému cíli, který neznáte, nikdy jste tam nebyli. Podobně jako když v létě cestujete na dovolenou do míst, kde jste nikdy nebyli – tak přesto s důvěrou letíte.

Stejně tak, když si něco přejete – také chcete doletět do svého vysněného cíle – akorát v případě vašich přání tomu tolik nedůvěřujete (protože vy jste piloti).

Když letíte letadlem, jste si vědomi, že se pohybuje vpřed, ale ničeho jiného. Když sedíte uvnitř letadla, nejste si vědomi rychlosti, jakou letí, ani směru.

Kdyby letadlo v průběhu cesty změnilo směr nebo rychlost, a zamířilo třeba k úplně jinému cíli, vůbec byste si toho nevšimli. Pořád by se pohybovalo vpřed, zdánlivě by se nic nezměnilo, kromě toho, kam v té chvíli budete směřovat.

Takto funguje i relativita naší/vaší reality.

...

Představte si **kruh ve 3D**, ne tedy jen nakreslená kružnice (2D), ale kruh třeba jako **nafukovací kruh**.

Taková představa je užitečná k tomu, abyste si uvědomili a připustili, že v podobném kruhovém rytmu i v životní formě žijeme a pohybujeme se.

Pohybujeme se v kruhu... z určitého pohledu po kruhové spirále.

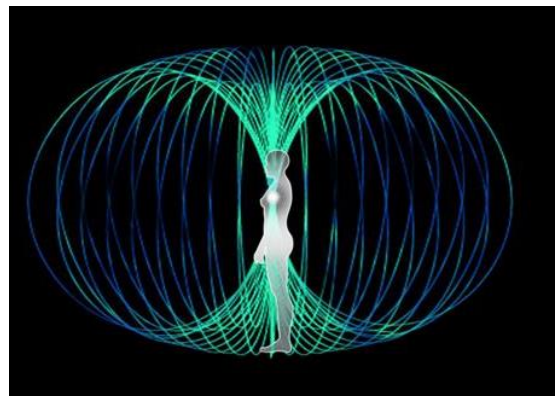
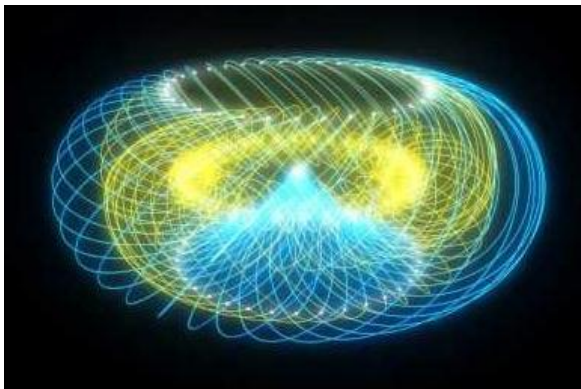
Ne náhodou jsou také **hodiny** zobrazovány a formátovány **v kruhu**. Kdyby byly na přímce, měly by svůj začátek a konec. Na konci by čas dál pokračoval zase od jedničky... a tak až do nekonečna.

Do určité míry se tak děje, po dvanáctce nebo po 24 následuje znovu jednička. Ale proč je v kruhu?

Mimo jiné i proto, že kruh je dokonalý geometrický tvar, stejně jako koule, a my jsme součástí téhle **posvátné dokonalosti**.

Pohybujeme se v kruhu jako ručičky hodin, my sami jsme těmi ručičkami.

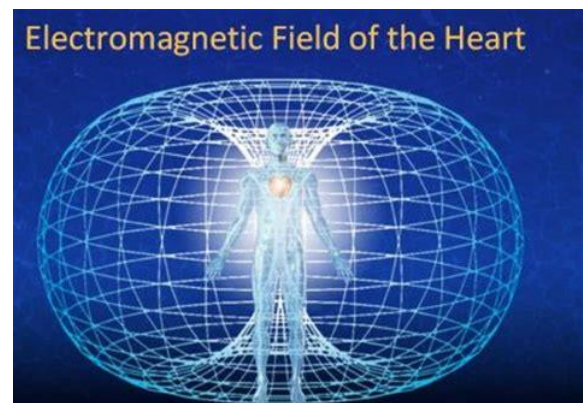
Krásným geometrickým, živým a pohyblivým tvarem je i **torus** – viz obrázek.

Torus přináší zprávu o nekonečném proudění energie, všemi směry, a má taky podobu jakéhosi záchranného kruhu... přičemž my se ocitáme uvnitř tohoto kruhu.

Jsme chráněni tímhle kruhem.

Jsme zachráněni.

K čemu nám je tahle teorie užitečná v našem běžném životě?

Jak jsem napsala výše:

Právě k tomu, abychom si uvědomili a připustili, že v takovém kruhovém rytmu i v životní formě žijeme a pohybujeme se.

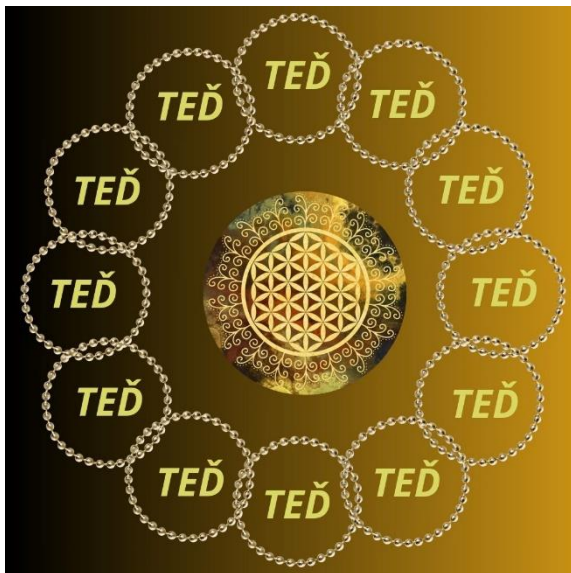
Pohybujeme se v kruhu... z určitého pohledu po kruhové spirále, a v každém okamžiku našeho života se ocitáme v doteku, nebo v blízkosti veškerých potenciálů. Veškerých.

Ten **kruh** si můžeme představit v malém v případě našeho lidského těla, lidského života... a pak také ve větší, větší a ještě větší ... až v nekonečné velikosti.

Ale nás prakticky zajímá náš **osobní životní kruh**.

V tomto případě **hodiny roku, hodiny života**.

Tak, jak se pohybuje ručička na hodinách, **tak se pohybuje vědomí** v našem životě.

Ted' je ten okamžik, kdy jste, kdy jste si vědomi sami sebe a své reality.

Ted', když tohle čtete.

Tímhle časovým kruhem jste prošli už nespočetněkrát a vždycky jste se na každém místě, v každém bodu, tedy v každém okamžiku ocitali ne v blízkosti, ale přímo v (in) potenciálu své reality.

Aby se mohl jakýkoliv potenciál stát viditelný ve vašem životě, ve vaší realitě, k tomu je potřeba jej prostě uchopit nebo do něj vstoupit.

Abyste do potenciálu mohli vstoupit, potřebujete jej **vidět**. Samozřejmě když ho nevidíte, **můžete ho minout**.

K tomu je nezbytně, abyste viděli a věděli.

Zůstaneme o příkladu letadla:

Abyste mohli doletět tam, kam chcete, potřebujete

- **vidět na cestu svého letu**
- **znát cíl**

Nemůžete letět v letadle svého života bez oken, protože vy jste piloti. Vy určujete směr svého letu i cílovou destinaci.

K tomu vám **stačí vaše vědomí**.

Realita kolem vás se nebude měnit, ani vy ji nemůžete změnit, nemůžete změnit nikoho a nic.

Ale můžete se svým vědomím **dívat na potenciály, na možnosti**, které na této kruhové cestě jsou. To je onen vesmír. V něm je už všechno stvořeno = **informační pole**.

Energetické balíčky

Každý svým životem na téhle cestě zanechává po sobě energetické balíčky, které se stávají součástí všeho, co je.

Ty **energetické balíčky** jsou projevy vašeho života – myšlení, cítění, slova, činy, nápady, inspirace, touhy, přání...

Zanecháváte je na téhle kruhové cestě, po které se pohybují všichni a všechno, a obrazně řečeno může o ně kdokoliv *zakopnout*, jinými slovy do nich vstoupit.

Odpovědnost

Proto naše vzájemnost je důležitá v tom, že máme plnou odpovědnost za to, jaké **energetické balíčky**, záměrně jim neříkám stopy, ale neviditelné energetické balíčky, po sobě zanecháváme.

Neomezená moc

A stejně tak máme ničím neomezovanou moc i schopnost zvolit si, do jakých energetických balíčků sami vstoupíme. Vědomě.

Potenciál vaší touhy

Ty energetické balíčky jsou ony POTENCIÁLY.

Tedy skutečnosti, které se mohou projevit (ale nemusí).

Projeví se v realitě jen tehdy, když je svým vědomím ZAKTIVUJETE – když kolem nich neproletíte bez povšimnutí.

Protože všechno, čeho si VŠÍMÁTE (čemu věnujete pozornost), to aktivujete.

Aktivaci svých záměrů, přání, tužeb, potřeb – můžete řídit svým vědomím.

Abyste do takových energetických balíčků mohli **vstoupit, potřebujete je vidět**, jak už jsem říkala, a ta nádhera spočívá v tom, že vám stačí vidět je ve svém vědomí, ve své představě.

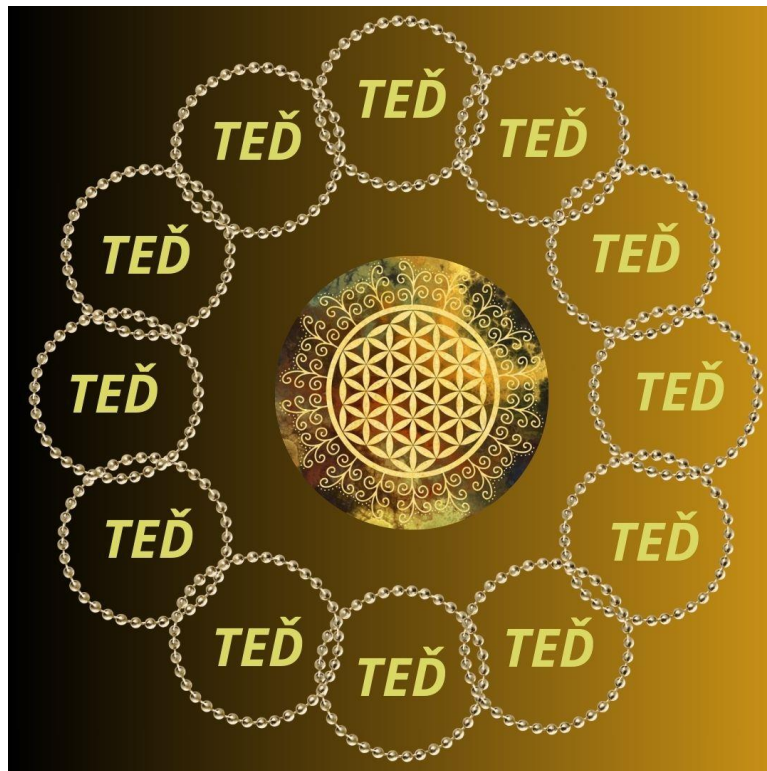
Být si vědom.

Tím se stáváte jakoby nezúčastněnými pozorovateli.

Rovněž to vše souvisí s vibrační úrovní, v jaké se ocitáte – protože tato vibrační úroveň vás „vytahuje“ či přibližuje k takovým balíčkům (realitám), které odpovídají vaší frekvenční rovině.

A jsme u praktického konání

V případě obrazu HODIN ROKU si vložte do kteréhokoliv TEĎ takový obraz svého života, jaký chcete žít, takový obraz, jaký chcete vidět.

A pak: **dívejte se na to co chcete vidět.**

To je vidění, to je vědění.

V tu chvíli se stáváte piloty, kteří vidí svoji cestu i svůj cíl, a nemůžete ho minout.

...

Hodiny roku jsou hravou formou pro vědomé tvoření si své reality.

V tom duchovním v nekonečném prostoru, v informačním, kvantovém poli, se toto děje tak jak tak, ale někdy to může být až paralyzující představa – té nekonečnosti – proto tyhle **hodiny pomáhají** uvědomování si sebe sama v obyčejném běžném životě.

To je ono uvědomování si síly **přítomného okamžiku.**

Přítomný okamžik je každý okamžik, kdy můžete změnit směr svého letu, nasměrovat svůj letoun, či plavidlo života na takový cíl, na takovou destinaci, kde se chcete ocitnout.

Je to jen obraz, prosím vás – nejedná se o cestu na dovolenou k moři. Ale o obyčejný život.

Musíte mít mapu a musíte vidět na svoji cestu.

Dívejte se na to, co chcete vidět

* Poznámka: což už mnozí (ode mne) znáte:

... před několika lety mi byl ukázán jedné noci tento nápis v obrovské velikosti (ano, a já si zpětně uvědomuju, že inspirace přicházejí někdy dřív, než je člověk schopen jim plně a hluboce porozumět).

Já jsem tomu tenkrát porozuměla tak, že je to informace POUZE pro mne, bylo to uchvacující, a změnilo mi to život o 180 stupňů, když jsem se sama nechala touto zprávou vést, ale potřebovala jsem projít těmi kruhy roků několikrát, abych tohle poznání mohla předávat dál.

Jako bych potřebovala naskládat i na tu vzájemnou společnou cestu **energetické balíčky**, v klidu, v pozornosti, v důvěře a s oddaností, aby se teď mohly stát pomocí pro vás.

My nemusíme vědět dopředu, co se stane, jak bude konkrétně vypadat náš cíl – je to jako letadlo v mračnách – nemusíme ani nemůžeme znát všechny konkrétní reálie, můžeme jim říkat těžkosti, překážky, ale ve chvíli, kdy máme jasný směr, známe svůj cíl, tak se nemusíme bát, že do toho cíle nedorazíme.

...

Cestou také můžeme změnit směr – když se mračna rozplynou a my poznáme, že letíme špatným směrem nebo vidíme překážky – můžeme se jim vyhnout, můžeme zpomalit nebo zrychlit...

Konkrétní reálie dopředu neznáme také proto, že ony se mohou měnit, právě **v souvislosti s proměnou naší vibrační roviny, úrovně vědomí**, poznání, a také díky pomoci druhých, kteří se také podílejí na zvyšování vibrací, i těch našich.

Někdy se do cíle můžeme dostat oklikou, někdy potřebujeme ubrat rychlost, nebo se na nějaký čas zastavit, stát, ale do cíle dorazíme. Náš cíl bude vždy odpovídat úrovni našeho vědomí.

...

* Prosím vás, to neznamena, že když nebydlíte ve vile se třemi bazény, na břehu moře a nemáte na účtu miliardy, že vaše rovina vědomí je nízká, protože jste se tam nedostali, kdepak.

...

Každopádně vaše realita ve hmotě je zprávou o vás, jaké cíle jste si stanovili, kam jste se chtěli dostat. Stejně tak je vaše současná realita výpovědí o nevědomých blocích a překážkách (to jsou ona negativní přesvědčení).

Dokonce i zprávou o tom, jaké cíle = **energetické balíčky** jste cestou potkávali (to jsou například pocity, nutkání, že něco potřebujete udělat), **ale nevěnovali jste jim pozornost.**

Ted' je jenom TEĎ.

Za chvílku bude zase ted', před chvílí bylo jiné ted'.

Jenom TEĎ je okamžik, ve kterém generujete vy sami energii, potenciál, pocit, přesvědčení, cokoliv – co se wpisuje do kosmického vědomé, co je tím **energetickým balíčkem, který po sobě zanecháváte a do kterého můžete sami vstoupit nebo ho minout.**

Převedeno do praktické roviny:

- v každém okamžiku jste v blízkosti nějakých energetických balíčků
- ty energetické balíčky jsou vaše záměry, sny, přání, myšlenky, slova, činy
 - o **v pozitivní rovině:** radost, nadšení, plán, pocit štěstí, klid, rovnováha
 - o **v negativní rovině:** strach, úzkost, pocit bezmoci...
- ty, kterým věnujete pozornost – ať už vědomou nebo nevědomou, tak ty se tzv. **probudí k životu**

Tak se pustíme do konkrétní práce s hodinami roku – VIDEO

Do svých **HODIN ROKU** si vložíte svoje záměry a cíle.

Abyste tak mohli učinit, potřebujete vědět

1. CO chcete – co si přejte, co potřebujete? (TO UŽ MÁTE – SEZNAM vašich přání a záměrů)

Abyste mohli doletět do cíle, potřebujete znát

2. CO NECHCETE – odstranit z cesty překážky (TO UŽ TAKÉ MÁTE ZPRACOVÁNO)

- Bloky
- Nevědomá přesvědčení
- Vědomá přesvědčení
- Stará zranění

TO VŠE už máte připraveno a budete potřebovat i v případě tvorby KVĚTU ŽIVOTA.

Takže si pustte video a leťte.

Leťte!

Vydejte se do těch nejkrásnějších míst života, jaké si umíte představit.

Dívejte se na to co chcete vidět.

Abyste se mohli klidněji dívat na svoje obrazy radosti a hojnosti, zdraví, lásky, porozumění... tak je nezbytné věnovat těm obrazům pozornost.

Jako pilot letadla.

...